

พระราชบัญญัติ
เหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ ๑๐
พ.ศ. ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีเหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ ๑๐ ขึ้นไว้สำหรับพระราชทาน
เป็นส่วนพระองค์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเหรียญรัตนาภรณ์ รัชกาลที่ ๑๐
พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ลักษณะแห่งเหรียญรัตนาภรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอักษร
พระปรมาภิไธย ว.ป.ร. อยู่ในขอบวงกลมซึ่งมีรัศมี เหนือรัศมีมีเลข ๑๐ ภายใต้อุณาโลม หลังอุณาโลม
มีห่วงทำด้วยทองคำสำหรับร้อยแพรแถบข้างบน มีลำดับเป็น ๕ ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ ๑ อักษรพระปรมาภิไธยทองคำฝังเพชรทั้งดวง

ชั้นที่ ๒ อักษรพระปรมาภิไธยทองคำ ลงยาสีขาว ขอบเรือนเงินประดับเพชร

ชั้นที่ ๓ อักษรพระปรมาภิไธยกาไหล่ทอง ลงยาสีขาว ขอบสร่งทองคำ

ชั้นที่ ๔ อักษรพระปรมาภิไธยกาไหล่ทอง ขอบสร่งเงิน

ชั้นที่ ๕ อักษรพระปรมาภิไธยเงิน ขอบสร่งเงิน

ให้มีแพรแถบกว้าง ๓๒ มิลลิเมตร พื้นสีเหลือง มีริ้วสีขาว ๒ ข้าง สอดร้อยห่วงเหมือนกัน ทั้ง ๕ ชั้น สำหรับพระราชทานสตรี ผูกเป็นรูปแมลงปอ ใช้ประดับเสื้อที่หน้าบ่าซ้าย สำหรับพระราชทานบุรุษ ไม่ผูก ใช้ประดับที่อกเสื้อเบื้องซ้าย

มาตรา ๔ เหยี่ยุนี้จะพระราชทานแก่ผู้ใด แล้วแต่จะทรงพระราชดำริเห็นสมควร โดยมีประกาศนียบัตรทรงลงพระปรมาภิไธยและประทับพระราชลัญจกรประจำพระองค์เป็นสำคัญ กำกับไว้ด้วย ผู้ได้รับพระราชทานเหยี่ยุนี้จะเขียนอักษรย่อไว้ท้ายชื่อ ก็ให้เขียนดังนี้

ผู้ได้รับพระราชทานเหยี่ยุชั้นที่ ๑ ให้เขียนว่า ว.ป.ร. ๑

ผู้ได้รับพระราชทานเหยี่ยุชั้นที่ ๒ ให้เขียนว่า ว.ป.ร. ๒

ผู้ได้รับพระราชทานเหยี่ยุชั้นที่ ๓ ให้เขียนว่า ว.ป.ร. ๓

ผู้ได้รับพระราชทานเหยี่ยุชั้นที่ ๔ ให้เขียนว่า ว.ป.ร. ๔

ผู้ได้รับพระราชทานเหยี่ยุชั้นที่ ๕ ให้เขียนว่า ว.ป.ร. ๕

มาตรา ๕ เหยี่ยุนี้พระราชทานเป็นเครื่องหมายในพระมหากษัตริย์คุณส่วนพระองค์ และพระราชทานเป็นสิทธิ แม้ผู้ได้รับพระราชทานล่วงลับไปแล้วก็ให้ตกทอดแก่ทายาท เพื่อรักษาไว้เป็นที่ระลึกในวงศ์ตระกูลสืบไป หากว่าทายาทมีความปรารถนาจะเชิดชูเกียรติคุณ จะใช้แต่ดวงเหยี่ยุ ร้อยสร้อยสวมคอ ก็พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้ได้ แต่จะร้อยแพรแถบเอาไปใช้ประดับไม่ได้ ถ้าผู้ได้รับพระราชทานก็ดี ทายาทก็ดี กระทำความผิดร้ายแรงหรือประพฤติดนไม่สมเกียรติ อาจทรงเรียกคืนได้

ผู้ได้รับพระราชทานเหยี่ยุดวงใหม่เลื่อนเป็นชั้นสูงขึ้นไป ต้องส่งเหยี่ยุดวงเดิมคืน

มาตรา ๖ บรรดาผู้ซึ่งได้รับพระราชทานเหยี่ยุนี้อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ทุกประการ

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เหยี่ยวรัตนากรณ เป็นเหยี่ยวราชอิสริยาภรณ์ที่เป็นเครื่องหมายในส่วนพระองค์พระมหากษัตริย์อย่างหนึ่ง ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชดำริสร้างขึ้นเป็นประเดิมสำหรับพระราชทานเป็นเครื่องหมายในพระมหากษัตริย์คุณแก่ผู้ซึ่งมีความจงรักภักดีต่อใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท แล้วแต่จะทรงพระราชดำริเห็นสมควร ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล และพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ก็ได้ทรงอนุโลมสร้างเหยี่ยวรัตนากรณขึ้นพระราชทานเป็นประเพณีสืบมาทุกรัชกาล ทั้งนี้เป็นแบบอย่างอันดี สมควรที่จะให้มีเหยี่ยวรัตนากรณรัชกาลปัจจุบันขึ้นสำหรับพระราชทานเป็นเครื่องหมายในพระมหากษัตริย์คุณส่วนพระองค์ตามโบราณราชประเพณีสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้